

[Jørgen Jørgensen.]

Arbejdet blev standset; men jeg haaber, at det vil være muligt at opnaa et Resultat, saa den nyttige Grundforbedring igen kan komme i Gang.

Der maa gøres, hvad der kan gøres for at skaffe Beskæftigelse; i denne Tid maa man lade andre Hensyn vige for dette, som er det væsentligste, at Mennesker, der paa mange Maader lider Skade ved Aar efter Aar at gaa arbejdsløse, faar noget at bestille og faar en Mulighed for at tjene til Udkommet ved deres eget Arbejde. Derfor vil jeg haabe, at de Overvejelser, der er i Gang inden for Arbejdere og Arbejdsgivere om en Fordeling af Arbejdet til flere, hvor det kan ske uden Fordyrelse af Produktionen, maa føre til et Resultat, der giver Muligheder for Beskæftigelse til flere Mennesker end i Øjeblikket. Og til de Folk, der ikke kan faa Beskæftigelse, og som har opbrugt den Hjælp, deres Forsikring kan yde dem, maa der under de ekstraordinære Forhold, vi lever under, skaffes Hjælp under saadanne Kaar, at Viljen til at forsikre sig ikke svækkes. Den frivillige Forsikring over for Arbejdsløshed har baade økonomisk og moralsk saa stor Betydning for hele Samfundet, at vi bør støtte alle Bestræbelser for, at denne Forsikring kan opfylde sit Formaal.

Den lysere Stemning, der ligger over dansk Erhvervsliv i Aar, giver os vel Lov til at haabe paa, at den værste Del af Krisen er ovre, men ingen ved dog, hvad Fremtiden har i sit Skød. Tidens Alvor kalder paa Samfølelse og paa Offervilje i Befolkningen. Ønsket om et Samarbejde mellem Partierne her paa Rigsdagen, saa der kan komme praktiske Resultater ud af Rigsdagens Arbejde, ligger dybt i alle Lag i den danske Befolkning. Vi vil fra mit Partis Side gøre, hvad vi formaar, for at et saadant Samarbejde kan komme i Stand.

Efter 5 Aars vanskeligt politisk Arbejde sidder denne Regering i Dag stærkere end nogen Sinde, dels fordi Oppositionen staar splittet og delt uden at kunne enes om nogen fælles Politik, men mest fordi Regeringen under de meget vanskelige Forhold i vort Folk har været i Stand til at lede det politiske Arbejde saaledes, at der er taget et ligeligt Hensyn til alle Erhverv og alle Klasser i Befolkningen.

Axel Dam: Finanslovbehandlingen er vel en af de faa Ting, hvorom man i ærlig Sprogbrug kan bruge Betegnelsen „Dagens Gerning“, for en Finanslov skal der jo vedtages hvert Aar. Det er dog ikke denne Selv-

følgelighed, der tænkes paa, naar Rigsdagsmænd ude paa Vælgermøder, især i de senere Aar, hvor saa mange af dem har svigtet deres politiske Principper og Programmer, saa stærkt slaar paa, at de først og fremmest maa gøre Dagens Gerning. Selve Udtrykket „Dagens Gerning“ indeholder jo en Tilkendegivelse af, at der er en anden Gerning, som egentlig skulde gøres, men som man forsømmer eller udsætter til bedre Tider.

Som Undskyldning for, at man ikke har haft Tid eller Lyst eller Mod til at følge sit egentlige politiske Kald, men har ofret sin politiske Hæderlighed paa Kompromissernes Alter, har man opfundet dette Udtryk for ligesom at fralægge sig Ansvar og skyde det over i det upersonlige Begreb „Dagens Gerning“, som om Dagen kunde gøre andre Gerninger end dem, Politikerne maa bære Ansvar for, enten de vil eller ej. Der er imidlertid Ting, baade blandt Vælgerne og i Statsministerens Tale, der tyder paa, at Folket ikke længere vil nøjes med den kortsynede, fornøftstridige og planløse Planøkonomi, som man kalder „Dagens Gerning“, men nu kræver en Politik paa længere Sigt, en Politik, der ligefrem gaar ud paa en Forfatningsændring, eller i hvert Fald en Systemændring eller et Sporskifte, som en af mine Partifæller har kaldt det. De politiske Partier bliver da nødt til igen at tage de glemte Partiprogrammer frem og bekende Kulør.

Var det Bluff og Fraser, vi skrev i vore Programmer, eller vil vi fremdeles eller rettere sagt: atter staa ved dem, eller maa vi revidere dem? De Partier, som ikke har haft noget virkeligt Program, men har nøjedes med en Ønskeseddel, som er sammenflikket af forskellige til Dels indbyrdes modstridende Krav til Samfundet, bliver i hvert Fald, hvis de vil være med i den politiske Debat, nødt til at give deres smukke Ønsker en saa nøjagtig Indholdsbestemmelse, at ogsaa andre end de, der har affattet Ønskesedlerne, kan vide, hvad der menes med dem. Hvis Politik, som man har sagt, er det muliges Kunst, og hvis man ønsker at drive en Politik paa længere Sigt, altsaa en virkelig Saneringspolitik over for de Samfundsbrøst, som alle erkender er til Stede, altsaa først og fremmest Arbejdsløsheden, saa maa man i de forskellige politiske Programmer søge at drage de Reformkrav frem, som der er nogen Mulighed for at gennemføre, fordi de ikke er et enkelt Partis Særkrav, men gaar igen i flere Partiers Programmer i saa beslægtet Form, at der i hvert Fald er Grundlag for